

Több mint 7 milliárd forint a posta fejlesztésére

Pénteken a szakszervezet budapesti kulturális központjában ülést tartott a Postások Szakszervezetének központi vezetősége. Foglalkozott a posta negyedik öt-éves tervével, szakmai, gazdasági tennivalóival, s a szakszervezet ezzel kapcsolatos feladataival.

A III. ötéves tervben a posta egyik legfontosabb feladata a hírközlés fejlesztése volt. Ennek érdekében egyebek között 154 000 állomással bővítették a telefonközpontok befogadóképességét. Korszerűsítették és bővítették a nemzetközi összeköttetéseket, növelték a rádió és televízió közvetítő állomásokat, minőségét. A posta díjbevétele 460 millió forinttal haladta meg az öt évvel ezelőttiét. Ennek alapján a postások az idén 18-19 napi bérnek megfelelő részesedésre számíthatnak.

A következő öt éves tervben 7,2 milliárd forintot — 6 milliárd forintot saját erőből — fordítanak a posta különböző szolgáltatásainak fej-

lesztésére. Az összegből egyebek között 250 000 új távbeszélő-állomást szerelnek fel, 7 önálló URH-műsoradó állomást építenek, nyolc helyen létesítenek új, illetve tartalék tv-adóállomást.

A tv II. program keretében bevezetik a színteleviszió-adást, amelyet a budapesti, a kékesi, a kabhegyi, a pécsi és a tokaji adóállomások segítségével az ország területének mintegy 60 százalékára juttatnak el. Öt nagy, 12 közepes, s mintegy

100 kis postahivatalt építenek. Gondot fordítanak a postások munkakörülményeinek javítására, egyebek között megszüntetik a havi 210 órán felüli munkaidőt, s mintegy 28 000 dolgozó heti munkaidéjét csökkentik 44 órára.

A szakszervezet szerint célszerű a vasárnap is nyitvatartó kishivatalok ügyele-tének megszüntetése, ami lehetővé teszi az ott dolgozók részére a heti pihenőnap kiadását.

Az új kollektív szerződéseket 1971. június 1-ig ki kell hirdetni

A munkaügyi miniszter a közelmúltban rendeletet adott ki, most pedig ugyan-csak a munkaügyi miniszter a SZOT-tal közösen irányel-

veket is kibocsátott az új kollektív szerződések megkötéséről.

A szabályozás egyik legfontosabb új vonása, hogy az 1971. január 1-én életbe lépő kollektív szerződéseket öt évre, tehát az eddiginél hosszabb időre kell megköt- ni. Ettől eltérni csak indokolt esetben lehet, például, ha a vállalatból előreláthatóan öt évnél rövidebb időn belül több önálló vállalat alakul, más vállalattal összeolvad, ha várhatóan olyan profilváltozás vagy műszaki fejlesztés következik be, amely jelentősen megváltoztatja a vállalat belső körülményeit. Öt évnél rövidebb időre köthetnek kollektív szerződést például olyan újonnan alakult vállalatoknál is, ahol még nincsenek meg a hosszabb távra szóló szabályozás feltételei.

A kollektív szerződések megkötését úgy kell előkészíteni, hogy azokat legkésőbb 1971. június 1-ig mindenütt kihirdethessék.

Földtan, geokémia

Az MTESZ Csongrád megyei szervezetének elnöksége pénteken délután ülést tartott, amelyen a Magyarhoni Földtani Társulat alföldi szakosztályának vezetősége terjesztette elő beszámolóját eddigi tevékenységéről. Dr. Mezősi József, a szakosztály titkára elmondta, hogy három évvel ezelőtt alakult meg a Magyarhoni Földtani Társulat szegedi szakosztálya, s tagjai között az egész Alföld földtani és geokémiai területen dolgozó szakembereket megtaláljuk. A szakosztálynak jelenleg hetven tagja van. Annakidején azzal a céllal alakult meg a szakosztály, hogy a József Attila Tudományegyetemen működő szakemberek és a Szeged környékén egyre jobban fejlődő olaj- és gázipar szakemberei között egyrészt kapcsolatot teremtsen, másrészt a tudományos és a gyakorlati munkát összhangba hozza. A szakosztály egyre jobban betölti feladatát.

Nőküldöttségünk Kubában

A kubai Nőszövetség elnökének meghívására pénteken 10 napos látogatásra Kubába utazott Erdei Lászlóné, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöke és Szemes Piroksa, a Nők Lapja munkatársa. Kubai tartózkodásuk után Algériába látogatnak, s az algériai Nőszövetséggel és a Pán-Afrikai Nőszövetséggel történő tapasztalatcseréjüket megbeszélésre.

Szegediek a X. pártkongresszusról

Egy alapelv megvalósul

Már a kongresszust megelőző pártalapszervezeti taggyűléseken, az irányelvek vitájában hangsúlyozottan szerepeltek a kulturális kérdések. A kongresszus egyértelmű, világos választ adott a problémákra, az eszmecsere azonban az értelmiségiek között tovább folytatódik. Már ugyan nem vita formájában, a kongresszusi határozatok elmélyítése és helyi alkalmazása most a beszélgetések tárgya.

Nő a tanszéki kutatások szerepe

Már a tudománypolitikai irányelvek 1969-ben és most, a kongresszus tanácskozásai egyértelműen megállapították — mondotta dr. Csillik Bertalan, a Szegedi Orvostudományi Egyetem tanára —, hogy a tudományos kutatások fokozatosan belépnek a termelőerők sorába. A kutatók számára ez a helyzet nemcsak nagy lehetőségeket jelent, hanem természetesen nagy felelősséget is. Az a meggyőződés, hogy amiképpen nem létezik, nincs apolitikus művészet, hiszen minden emberi, társadalmi tartalom politikai, nincs apolitikus tudomány sem. Akkor sem, ha ez a tartalom a tudományokban sajátos módon érvényesül. Mindez azt jelenti, amit a kongresszus is hangsúlyozott, hogy a kutatások értékét végső fokon a társadalmi felhasználhatóság szabja meg. Ez pedig a társadalmi rendszer függvénye.

Egyetemi vonatkozásban — összefüggésben azzal,

hogy a párt irányelvei szerint a tanszéki kutatások jelentősége a jövőben fokozódik —, az a véleményem, hogy az egyetemi oktató legyen állandó részese a tudomány fejlődésének, mert csak így lehet a fiatalok számára a robbanásszerűen szaporodó ismeretanyagot úgy átadni, hogy az ne szimpla adathalmaz legyen, hanem képessé tegyen a lépéstartásra és a helyes orientálódásra.

A kongresszus is hangsúlyozta a tudományos kutatásokban a nemzetközi munkamegosztás fontosságát. Ebben erőnlékhez mérten nekünk is részt kell vennünk. Ennek azonban elemi feltétele legalább egy vagy két világnyelv ismerete. Ez az a kapu, amelyen át belépünk ebbe a világba. A tudományos diákkörök vezetése örömmel vállalt és végzett feladatként rám hárul. Ott is ezt a gondolatot igyekszem — egyebek közt — a hallgatóság körében megértetni és elmélyíteni.

Most már a napi munkáé a szó

Véleményem szerint nem lehet jó nevelő az, aki nem megfelelően tájékozott a politika kérdéseiben — mondotta Szabó István, az építőipari technikum igazgatója. — Ezért néztem nagy érdeklődéssel a tévé adásait és olvastam az újságok cikkeit, amelyek tájékoztattak bennünket a kongresszus munkájáról. De nemcsak én voltam ezzel így, hanem közvetlen környezetemben mindenki, diákok és tanárok egyaránt. Nem véletlenül, hiszen ezen a nyílt, demokratikus szellemű, felelősségteljes tanácskozáson mindaz hangot kapott, ami a párt tagjait és a párton kívüli tömegeket foglalkoztatja. Fejlődésünk átfogó problémái éppúgy, mint az egyszerű emberek hétköznapi ügye-gondja, vagyis az ezercarcu élet teljessége, a szocializmust építő milliós tapasztalata és véleménye.

Ami személy szerint engem a legjobban megragadott, az az egyszerű emberek hétköznapi ügyeivel-gondjaival való törődés volt, az az emberközpontság, az a humanizmus, ami végül hűzódott a kongresszus munkáján. Ezt éreztem a beszámolóban, a hozzászólásokban, amelyek az egyén és közösség érdekében a munkafeladatok megvalósítását követelték, vagy az anyagi gondolkodásmód elleni küzdelemre szólítottak fel.

Úgy gondolom, hogy azoknak a határozatoknak a megvalósulása, amelyeket a kongresszus hozott, az egész társadalom és ezen belül az egyén boldogulása érdekében, most már elsősorban rajtunk múlik, tehát azoknak az embermillióknak munkáján, akiknek hétköznapi ügyeivel-gondjaival a kongresszuson foglalkoztak.

Miklós Klára, a Szegedi Nemzeti Színház Erdemes Művésze egyike volt azoknak a szegedieknek, akik a kongresszus tanácskozásait napról napra figyelemmel kísérték a televízió képernyőjén és a lapok hasábjain. Pénteken kora délelőtt beszélgettünk erről, a Cigányprimás utolsó főpróbája és a ma esti premier előtt.

Nem akarok nagy szavakat használni, patetikus hangon beszélni a kongresszusról, hiszen maga a tanácskozás is mentes volt minden pátoztól. Annyit mégis hadd mondjak el, hogy a kongresszus napjainban nagyon sokat gondoltam Petőfiere arra a versére, amely egyébként az én művészi hitvallásom, ars poeticám is. Arra a versre, amelyben azt mondja a költő, hogy amit a színpadon hirdetünk, ne hazudtolja meg a cselekedetünk. A pártnak a kongresszuson megerősített kultúrpolitikájával én többek között azért is mélyesen egyetértek, mert ez a politika lehetővé teszi és biztosítja, hogy mi, művészek hivatásunknak ezt a Petőfi által oly szemléletesen megfogalmazott alapelvet megvalósíthassuk. S ez nem kis dolog, mert végül is ez teszi a művészetünket az emberek, a közönség számára hitelessé és hatékonyá.

Sajnálom viszont, hogy bár a kongresszuson a kultúrpolitika általános, elvi kérdései viszonylag nagy helyet és teret kaptak, s ezen belül nagy terjedelemben szerepeltek például a tudomány és az oktatás kérdései, a mi művészetünkről, a színházról viszonylag kevés szó esett. Az egyetlen felszólalás, amely e tárgyban elhangzott, noha sok helyes és megszívlelendő igazságot mondott ki, amelyekkel én szívből egyetértek, második részének hangvételével legalább részben mintha egy kissé bagatelizálta volna színházaink reális problémáit.

A kisipari szövetkezetek tevékenysége

Az OKISZ országos választmányja pénteken ülést tartott. Megállapította, hogy a harmadik ötéves tervben az ipari tevékenységet 70, az építőipari teljesítményt 80 százalékkal növelték a szövetkezetek — többek között harmincezer la-

kást építettek —, s a többi termelés nagyobb része a tevékenység növekedéséből származott. Az ipari szövetkezetek a negyedik ötéves terv időszakában termelésüket 75-80 százalékkal növelik, s a megnövekedett igényeknek megfelelően igyekeznek a termékek minőségét javítani.

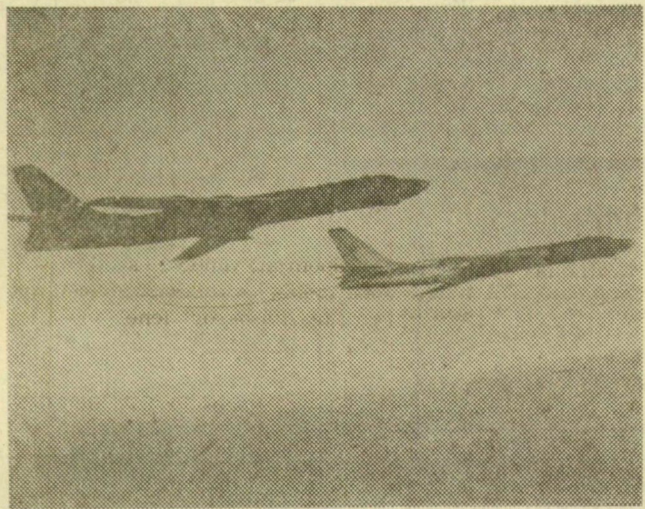
Külön tárgyalta a választmány a lakosságnak nyújtott szolgáltató-javító tevékenységgel kapcsolatos feladatokat. Ajánlással fordult a szövetkezetekhez, hogy kövessenek el mindent e tevékenység minél gyorsabb bővítése érdekében.

A választmány elismerését fejezte ki az árvízvédelemben és a helyreállítási munkában részt vett szövetkezeteknek és szövetségeknek, s

A fejlődő Leninváros

A IV. ötéves terv időszakának legnagyobb — 4,5 milliárd forintos — vegyipari beruházására Leninvárosban kerül sor. Egyidejűleg a hazai vegyipar egyik fontos központjává fejlődő város fejlesztésére egymilliárd forintot költenek.

Repülés közben

A szovjet repülőgép-építés az első a világon. Képfunkció: szovjet távolsági gép üzemanyag-felvétele repülés közben

Az enyhe idő kedvezett a téglagyártásnak

Más években december elején már javában tart a téglagyári „téli szünet”. De az idei december enyhe idővel köszöntött ránk, s ez jó hatással van azokra a munkaterületekre, ahol az időjárás meghatározó szerepet játszik. A szegedi és a környékbeli téglagyárakban egész novemberben készítették nyerstéglát, s így a Csongrád-Bács megyei Téglaiipari Vállalat 6-7 millió darabbal túlteljesítette tervét, amelyet nyilvánvalóan a megszokott időjárási viszonyokhoz méreteztek. S mivel a szép, napos idő tovább tart, a legyártott nyers-áru szépen szárad a gyárak udvarain, színjeiben, biztosítékot jelentve a téli égetésekhez.

A téglaiipari vállalat éves tervét teljesíteni tudja, a lakossági igényeket is kielégíti, belkereskedelmi megrendeléseiknek eleget tesznek. Augusztusban ugyan hiányzott a téglá az algyői és a tápéi, árvíz által megrongált és összedőlt házak újjáépítésénél, de később a téglagyárak eleget tettek az építőipar keresésének, s azóta tető alá kerültek az új lakóházak. Középfalblokkból a negyedik negyedévben 3600

köbmétert kell legyártaniuk, valószínű többlet tudnak átadni az építőiparnak. Ezeket a blokkokat a tarjáni építkezésnél, illetve a márkói és a szentesi lakóházak építésénél használják fel.

A modernebb téglagyárakat természetesen nem zavarja a tél, hiszen megfelelő anyagraktárakkal rendelkeznek, és a nyerstégla készítését is folytathatják. A szegedi 1-es számú téglagyárban csak márciusban lesz technikai szünet, amikor rendbehozzák a gépeket, sőt felszerelnek egy újabb préselő berendezést, amelyet tartaléknak szánnak. A gépsor technológiai szerelését a „műszaki pihenő” idején végzik el. Más gyárakban is modernizálják a gyártást a téli nagyjavítás idején. A hódmezővásárhelyi téglagyár agyagbányájába új mélykötő berendezést állítanak üzembe, s ezzel a jelenlegi 7-8 méteres mélység helyett 12-13 méteres mélységben is bányászhatnak agyagot. Az apátfalvi gyár új adagoló berendezést kap a tavaszi szezonkezdetre.

A Szentesen épülő modern, két alagútkelemencés, szűrtüzelésű téglagyár építése megfelelő ütemben halad.